

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9Csp/312/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117230176
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4117230176.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Janka A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. K. XXX/XX, XXX XX N. - F., o zaplatenie sumy 2 074,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalobou, doručenou Okresnému súdu Nitra (ďalej len „súd“) dňa 13.11.2017 požadoval od žalovanej zaplatenie sumy 2 074,15 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom zmluvy o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 2 000 eur, ktorú žalovaná riadne nesplácala. Z uvedeného dôvodu bola preto vyzvaná k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Uznesením č. k. 9Csp/312/2017-39 zo dňa 20.03.2018 súd rozhodol o pokračovaní v spore s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s.. Uznesením č. k. 9Csp/312/2017-53 zo dňa 04.06.2018 súd pripustil, aby na miesto žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a. s., vstúpil do konania ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o.

2. Rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 07.11.2019, č. k. 9Csp/312/2017-128, bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 671,38 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1 671,38 eur od 26.01.2015 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žaloba bola vo zvyšku zamietnutá a žalobcovi bol priznaný voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,16%.

3. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, a to v časti výroku I. a III. rozsudku. Odvolací súd uznesením zo dňa 30.11.2020, č. k. 12CoCsp/3/2020-145 rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V odôvodnení uznesenia vytkol súd prvej inštancie viaceré pochybenia, z dôvodu čoho mal súd prvej inštancie v ďalšom konaní danú vec od základu nanovo prejednať v napadnutej vyhovujúcej časti rozsudku rešpektujúc najmä ním citované zákonné ustanovenia a o žalobe mal znovu rozhodnúť. V ďalšom konaní bol teda súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, opätovne sa mal zaoberať opodstatnenosťou uplatneného nároku žalobcu na podklade tých listinných dôkazov, ktoré boli v priebehu konania predložené. Ak súd dospeje k záveru, že aktívna vecná

legitímácia u žalobcu nie je daná, žalobu bude musieť zamietnuť. Ak dospeje k záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nanovo posúdi námietku premlčania žalovanej. S posúdením premlčania je prepojené posúdenie platnosti zosplatnenia dlhu. Potom podľa toho, či došlo k zosplatneniu dlhu platne, sa odvíja počítanie premlčacej doby. V prípade ak bude mať súd za to, že nárok žalobcu, resp. jeho časť, je premlčaná, žalobu v tejto časti zamietne. Pokiaľ časť nároku žalobcu premlčaná nie je, súd v ďalšom konaní opätovne preskúma samotnú zmluvu o pôžičke - všetky náležitosti tejto zmluvy. Pri preskúmaní súd tiež právne posúdi, či výška odplaty, ktorá bola dojednaná v zmluve, neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, tak ako to ustanovil § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka, ktorý bol účinný v čase uzavretia zmluvy o úvere. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukázal na to, že dohoda o odplate musí byť v súlade s dobrými mravmi, t.j. pravidlami morálneho charakteru, ktoré sú všeobecne platné a uznávané v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Preskúmanie zmluvy o pôžičke a preskúmanie jej náležitostí následne privedie súd prvej inštancie k záveru, či je uplatňovaný nárok žalobcu opodstatneným.

5. Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k namietaným skutočnostiam odvolacieho súdu týkajúcich sa neskúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, uviedol, že podmienky podľa § 92 zákona o bankách boli zo naplnené tak, že došlo k zákonnému postúpeniu žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., t.j. súčasného žalobcu. Zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 9.2 platných v čase uzavretia zmluvy. V čl. 12 bod 12.4 je uvedené, že: „Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej Splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a Spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva Klienta 15 dní vopred.“ Nakoľko bola žalovaná preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bola žalovaná formou predžalobnej upomienky zo dňa 27.11.2014 upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Žalovaná uvedenú výzvu riadne prevzala dňa 08.12.2014, čo potvrdila aj svojím vlastnoručným podpisom na doručení. Písomnosť bola zasielaná na adresu uvedenú žalovaným v zmluve o pôžičke. Bola odoslaná prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. z pobočky v Poprade. Keďže u žalovanej nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.01.2015 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.01.2015). Oznámenie bolo zasielané formou obyčajnej listovej zásielky, doručenkou preto nedisponuje. Zároveň však poukázal na skutočnosť, že uvedený dokument má len deklaratórne účinky, žalovaná sa preto o zosplatnenie mohla dozvedieť najneskôr z doručenej žaloby. Vzhľadom na uvedené, žalobca mal za to, že podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru boli naplnené. Žalovaná sa uzatvorením zmluvy zaviazala na jej plnenie v splátkach a žiadnym spôsobom neinformovala právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanej riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovanej nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania. Poukázal na odborné vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp. zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Súdu predložil oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok, ktorým preukázal žalobca odoslanie oznámenia o postúpení pod č. RE528415236SK dňa 23.02.2018. Z predloženého oznámenia vyplýva, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo s účinnosťou k 21.02.2018. Právny predchodca žalobcu k zosplatneniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Z tohto dôvodu mal za to, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre zosplatnenie pohľadávky v celosti boli splnené. Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 6169337 spíňa podľa žalobcu všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne podpísaná vrátane všeobecných obchodných podmienok a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdného dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 22,20 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.09.2013 vo výške 18,05 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých

spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2013 so stavom ku dňu 30.09.2013 vo výške 21,09 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Zároveň uviedol, že z obsahu predloženej úverovej zmluvy, konkrétne čl. IV - Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné) je preukázané, že poistenie k úveru bolo dobrovoľné a jeho uzavretie nebolo podmienkou pre získanie úveru. Z predložených listinných dôkazov je preukázané, že žalovaná nebola povinná uzavrieť poisťnú zmluvu ako podmienku pre získanie úveru. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko uzavretie poistenia nebolo podmienkou získania úveru, v zmysle ust. § 2 písm. g) z.č. 129/2010 Z.z. poisťné nepatrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, tj. nepatrí ani do výpočtu RPMN. RPMN tak bola v zmluve uvedená správne v súlade so zákonným vzorcom.

6. Žalovaná doručila súdu vyjadrenie, ktorým poprela tvrdenia žalobcu a neuznávala ju čo do dôvodu a výšky. Poukázala sa na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zákon vyžaduje pri zosplatnení úveru 2 úkony, prvým je výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Poprela prevzatie a podpísanie doručky ohľadne predžalobnej upomienky ako aj uviedla, že nemá vedomosť o doručení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Podľa nej žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno (napr. uzn. NS SR sp. zn. 5Cdo/129/2010, rozs. KS Žilina, sp. zn. 10Co/84/2018). Nemala možnosť sa oboznámiť s obsahom prejavu vôle, vyjadrenej žalobcom v upomienke a oznámení; preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa nej mal žalobca povinnosť z dôvodu, že išlo o úver banky, preukázať aj splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pri postúpení pohľadávky. Z dôvodu nepreukázania doručenia žalobcom uvádzaných listín (upomienka a oznámenie o okamžitej splatnosti úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky) považovala žalovaná zmluvu o postúpení pohľadávok z pôvodného na súčasného žalobcu za neplatný právny úkon. Preto nie je u žalobcu daná aktívna vecná legitímácia. Žalovaná uviedla, že v tomto prípade nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, preto nemohla byť platné ani následné postúpenie údajne vzniknutej pohľadávky z dôvodu zosplatnenia úveru.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom právny zástupca aj žalovaná ospravedlnili svoju neúčast' a obaja súhlasili s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

8. Právny zástupca navrhol žalobe vyhovieť a žalovaná ju navrhla zamietnuť.

9. Obaja si v prípade úspechu uplatnili nárok na náhradu trov konania.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, rozhodnutím odvolacieho súdu, vyjadreniami strán sporu, a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

11. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 14.01.2014 zmluvu označenú ako "Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky", na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej sumu vo výške 2 000 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 60-ich splátkach (s poistením) po 54,77 eur (53,23 eur + 1,54 eur poistenie) mesačne. V zmluve bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba 22,20% , RPMN vo výške 22,20%, priemerná hodnota RPMN vo výške 21,09%, náklady spotrebiteľa vo výške 1 193,80 eur a celková čiastka úveru 3 193,80 eur. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený ako 1/2019. V bode 6.2 zmluvných podmienok je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve ustanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z bodu 6.3 zmluvných podmienok vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Žalovaná, vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad, na predmetnú zmluvu uhradila celkom sumu 328,62 eur.

12. Listom zo dňa 27.11.2014 bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie nedoplatku na splátkach vo výške 235,52 eur, pričom bola poučená, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2014 do 05.01.2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Výzva mala byť žalovanej podľa žalobcu doručená dňa 08.12.2014; žalobca predložil doručku, na ktorej je uvedený ako odosielateľ pôvodný veriteľ, je tam nečitateľná pečiatka dodacej pošty a nečitateľný podpis, pričom žalovaná uviedla, že to nie je jej podpis.

13. K výzve súdu ohľadne tvrdenia žalovanej, že jej podpis na doručení k predžalobnej upomienke je sfaľšovaný (je inak odlišný od ostatných podpisov žalovanej, ktoré sú súčasťou spisu), ako aj k tomu, odkiaľ bol list odosielaný (nečitateľná pečiatka), právny zástupca žalobcu oznámil, že písomnosť bola zasielaná na adresu uvedenú žalovanou v zmluve o pôžičke. Bola odoslaná prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. z pobočky v Poprade. Žalovaná uvedenú výzvu podľa neho riadne prevzala dňa 08.12.2014, čo potvrdila aj svojim vlastnoručným podpisom na doručení.

14. Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 25.01.2015 právny predchodca žalobcu dlh z úverovej zmluvy č. 6169337 zosplatnil ku dňu 19.01.2015 a oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy predstavuje sumu 2 102,71 eur, pričom istina je 2 074,15 eur. Oznámenie bolo zasielané formou obyčajnej listovej zásielky, doručenkou žalobca nedisponoval.

15. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., postúpila pohľadávku voči žalovanej s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o. ku dňu 21.02.2018, ktorá skutočnosť bola žalovanej podľa žalobcu oznámená listom zo dňa 23.02.2018. Žalobca predložil podací hárok z 23.02.2018, na ktorom nie je uvedený odosielateľ, sú tam uvedené len údaje žalovanej, a to, že ide o list 2. triedy.

16. Podľa Čl. 15.2. zmluvy, spoločnosť doručuje písomnosti na adresu Klienta uvedenú v Zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú Klientom Spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu Spoločnosťou. Oznámenia zaslané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, keby Klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov Spoločnosti daná na poštovú prepravu.“

17. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákona“), účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) zákona spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Uzatvorenú zmluvu zo dňa 14.01.2014 súd posúdil ako zmluvu o úvere, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné prostriedky za dohodnutý úrok, ktorý je pojmovým znakom úveru, preto sa javí správnejšie považovať uzatvorenú zmluvu za zmluvu o úvere. Navyše sám právny predchodca žalobcu považoval danú zmluvu za úverovú, keď v predžalobnej upomienke uviedol žalovanej, že ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok, je oprávnený „úver“ zosplatniť a tiež v oznámení o zosplatnení zo dňa 25.01.2015 hovorí o úverovej zmluve. Právny vzťah založený uzatvorenou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 250/2007 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z ustálenej rozhodovacej praxe tiež vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

29. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnom spore. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej

(existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

30. V prejednávanej spore sa súd zaoberal spornou otázkou, či došlo k predčasnej splatnosti úveru ku dňu 19.01.2015 ako deklaroval žalobca v podanej žalobe. Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

31. Pokiaľ chcel žalobca preukázať, že došlo k zosplateniu úveru, bolo jeho povinnosťou preukázať, že splnil podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka; tj. žalobca musel preukázať, že žalovanú vyzval na doplatenie zameškaných splátok po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne žalovanú upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalovaná doručenie výzvy k doplateniu omeškaných splátok pod následkom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako aj doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky poprela. Dôkazné bremeno v smere preukázania, že právny predchodca žalobcu žalovanú skutočne vyzval k zaplateniu omeškaných splátok a túto zároveň upozornil na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, tak zaťažilo žalobcu. Žalobca v konaní súdu predložil len jednu doručku (podľa dátumu prevzatia písomnosti 08.12.2014 ňou žalobca mienil preukázať doručenie predžalobnej upomienky zo dňa 27.11.2014), avšak pravosť tejto doručky žalovaná spochybnila a žalobca ďalšie dôkazy na preukázanie pravosti doručky a jej skutočného podpísania žalovanou súdu nepredložil, ani nenavrhol vykonať, pričom súd ho osobitne vyzval k tomu, aby sa k tomu vyjadril. V konaní nebol predložený originál doručky, na doručke založenej v spise na čl. 6 je nečitateľná pečiatka dodacej pošty, nečitateľný je aj podpis osoby, ktorá listinu prevzala (pozn. tento podpis je odlišný od ostatných podpisov žalovanej v spise). Doručku k listine - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a ani podací hárok zo dňa 25.01.2015 žalobca súdu nepredložil vôbec. Sám potvrdil, že takouto nedisponuje. S poukazom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobca hodnoverne nepreukázal, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti celého dlhu žalovanej k 19.01.2015.

32. S poukazom aj na čl. 15.2 zmluvy, je zrejmé, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.01.2015 žalovanej, čím ani v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Z uvedeného znenia je zrejmé, že pri doručovaní zásielok poštou je potrebné rozlišovať doručovanie oznámení a doručovanie ostatných písomných zásielok. Keďže nedošlo k platnému vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru ku dňu 19.01.2015, súd skúmal, kedy sa žalovaná dozvedela o tejto skutočnosti. Žaloba bola podaná na súd dňa 13.11.2017 a táto bola žalovanej spolu s prílohami, medzi ktorými bolo i oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, doručená dňa 18.08.2018. Zároveň súd zisťoval, kedy mala nastať konečná splatnosť samotného úveru podľa zmluvy zo dňa 14.01.2014. Termín konečnej splatnosti bol uvedený ako 1/2019, pričom v čl. 6 zmluvy je splatnosť vymedzená 20. dňom v príslušnom kalendárnom mesiaci.

33. Podľa názoru súdu spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 481/2001 Z. z., môže byť iba pohľadávka, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo napriek výzve bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

34. Keďže oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.01.2015 sa tak dostalo do dispozície žalovanej až po postúpení žalovanej pohľadávky s jej príslušenstvom na žalobcu (dňa 18.08.2018), možno dospieť k záveru, že ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu (t. j. ku dňu 21.02.2018) nedošlo ani účinne k vyhláseniu predčasnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru pred termínom jeho konečnej splatnosti. Preto, ak VÚB, a. s. postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 21.02.2018 žalovanú pohľadávku s jej príslušenstvom na žalobcu, konala tak v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak podľa § 39 OZ absolútne neplatným právnym úkonom (na absolútnu neplatnosť súd prihliada ex offa, t. j. bez toho, aby ju niekto namietol; napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutím súdov SR č. 8/2018 pod č. 60: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto

ustanovením, je neplatný právny úkon.“). Na základe neplatného právneho úkonu však žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovanej ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

35. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t. j. k tomu, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného hmotného práva voči žalovanej, a preto žalobu už bez ďalšieho (t. j. aby sa v rozsudku zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku, premlčaním, náležitosťami zmluvy) v celom rozsahu zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaná bola v konaní úspešná, súd priznal žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.